

Odvolání proti částečnému odepření informací

Vážení,

rozhodnutím ze dne 23.12.2015 městská část Praha 1 (dále jen „povinný subjekt“) rozhodla o částečném odmítnutí mé žádosti o informace ze dne 9.2.2015. S částí tohoto rozhodnutí nesouhlasím a proto proti němu podávám odvolání v souladu s § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“).

Povinný subjekt rozhodl o odmítnutí těchto informací:

1.

- a) u každého domu, resp. bytu, název správcovské společnosti spravující tento dům, resp. byt (pokud je spravován správcovskou společností),
- b) u každého bytu údaj, zda je tento byt v současnosti pronajímán,
- c) u bytů, které jsou pronajímány, výši nájmu za metr čtvereční, jméno (popř. název) nájemce, dobu nájmu,

2.

- a) u každé nemovitosti, popř. nebytové jednotky, název správcovské společnosti spravující tuto nemovitost, popř. jednotku (pokud je spravována správcovskou společností),
- b) u každé nebytové jednotky údaj, zda je tato jednotka v současnosti pronajímána,
- c) u jednotek, které jsou pronajímány, výši nájmu za metr čtvereční, jméno (popř. název) nájemce, dobu nájmu

(jednotlivé body budu dále označovat jako body 1a-c a 2a-c).

Co se týče rozhodnutí v bodě 1a a 2a, proti těmto částem rozhodnutí odvolání nepodávám. Ačkoliv je dle mého názoru odůvodnění povinného subjektu i v této části chybné, již 12.11.2015 jsem neformálním přípisem povinnému subjektu sdělil, že na poskytnutí těchto informací netrvám, protože je nepovažuji za zásadní.

Stejně tak se neodvolávám proti rozhodnutí v bodě 1c v části, která se týká jmen nájemců – fyzických osob. Ačkoliv mám za to, že i takovéto by měly být bez problému poskytovány, chápu, že v některých případech (např. snížené nájemné kvůli sociálním potížím nájemce) to může být problematické a tyto údaje pro mě nejsou zásadní.

Odvolávám se však proti zbytku rozhodnutí. Naprosto se neztotožňuji s odůvodněním povinného subjektu, že údaje ve zbytku bodu 1c a bodech 1b, 2b a 2c jsou hodny ochrany např. kvůli ochraně osobních údajů. Co se týče bodu 1, pak se mi jeví jako absurdní argumentace, že povinný subjekt nemůže poskytnout základní údaje o hospodaření se svými byty (výše nájmu, údaj, zda jsou pronajímány a na jakou dobu) jen proto, že v nich (a to pravděpodobně ne ve všech!) někdo bydlí, když ve stejném rozhodnutí už kvůli ochraně osobních údajů odmítl poskytnout jména nájemců. Využitím této konstrukce by efektivně zabránil kontrole hospodaření se svým nemovitým majetkem ze strany veřejnosti. Z údajů v bodě 1b lze například zjistit, kolik je volných bytů v domech určených k privatizaci, což může být velmi důležitá informace z hlediska toho, jak jsou takové byty poté povinným subjektem obsazovány, než k privatizaci dojde. Informační hodnotu údajů v bodě 1c z hlediska kontroly hospodaření snad netřeba rozebírat.

Za ještě více nesmyslné považuji rozhodnutí v bodě 2 (a v bodě 1c v části, která se týká názvů nájemců – právnických osob). Nebytové prostory jsou pronajímány předpokládám převážně právnickým osobám, případně fyzickým osobám za účelem podnikání. Právnické osoby žádné osobní údaje nemají, základní osobní údaje fyzických osob – podnikatelů jsou zase zveřejňovány v obchodním rejstříku a zvláštní ochranu tak nepotřebují, navíc požadované informace se nevztahují

k jejich osobnímu životu, nýbrž k podnikání. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o nutnosti komunikace s dotčenými osobami se na tento případ jistě nevztahuje. Dotčená osoba je ve správním řádu definována přes „práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká“. Povinný subjekt ani nenaznačuje, jakých nabytých práv či oprávněných zájmů by jeho činnost v tomto případě měla dotýkat. Zcela jistě by to nebyla ochrana osobních údajů, když právnické osoby je nemají a požadované údaje o fyzických osobách – podnikatelích se vztahují k jejich podnikání, nikoliv k soukromému životu (a navíc již jsou zveřejněné). Nemůže se jednat např. ani o obchodní tajemství, protože požadované informace nenaplnují definici obchodního tajemství. Nezbývá tak než shrnout, že požadované informace ve výše uvedených bodech jednoznačně spadají pod rozsah informací, které je potřeba dle InfZ poskytnout, a to bez nutnosti kontaktovat nájemce.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji, aby nadřízený orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) napadanou část rozhodnutí zrušil a vyslovil závazný právní názor, že požadované informace spadají pod rozsah informací, které je třeba v souladu s InfZ na žádost poskytnout, a to i bez nutnosti oslovit jednotlivé nájemce.

Předem děkuji za vyřízení.

Závěrem bych chtěl povinnému subjektu poděkovat za to, že rozhodnutí mi poslal elektronickou cestou, jak od počátku žádám, a doufám, že nadále již bude žádost vyřizovat takto zákonným způsobem.

Adam Zábranský,
narozen 28.12.1993,
trvale bytem Zbynická 6, 153 00 Praha 16